

A Rómában rendezendő nemzetközi ministránstalálkozóra, zarándokunkra július 29. és augusztus 4. között került sor. Mi, felvidéki ministránsok, közel 100-an indultunk el erre a zarándokútra. A ministránsokon kívül velünk tartott még számos plébános, diakónus és kispap is. Két autóbusszal indultunk el tehát erre az útra, az út során még megálltunk Körmenden szentmisén, itt lelkiileg feltöltődöttünk utunkra.

Az első nap szállásunk Padua mellett volt. Mivel már csak a késő esti órákban érkeztünk meg ide, nem volt túl sok időnk nagyon felfedezni a környéket, viszont amit tudtunk, azt megcsodáltunk. Körbejártuk a környék éttermeit, utcáit és kissé próbáltunk ismerkedni az olasz nyelvvel.

Másnap reggel Padua városában szentmisével indítottuk a napot, valamint bejártuk a város nevezetességeit, parkjait, templomait. Mindezek után kaptunk még 1-2 óra szabadot a városban, hogy kedvünk szerint szétnézzhessünk, valamint szuvenireket vásárolhassunk. Ezt követően egy újabb hosszú út várt ránk Róma irányába. Kisebb nagyobb megállóval estére végre megérkeztünk a Róma melletti szálláshelyünkre, ahol már finom vacsorával vártak bennünket. A vacsora után megkaptuk az elkövetkező napokra a lényeges információkat, valamint kaptunk egy Felvidékes pólót, sapkát, kis útikönyvet, valamint egy nemzeti kendőt és karkötőt, melyeket Rómában a különböző nemzetek ministránsaival lehetett cserélgetni.

Másnap reggel Rómába érkezve megcsodálhattuk a Szent Péter teret, majd ismét egy szentmisén vettünk részt egy helyi templomban (Ospedale Generale Santo Spirito). A szentmise után megcsodálhattuk a Pantheont, amelynek végleges, ma is látható formáját Hadrianus császár idején nyerte el, aki szinte az alapjaitól építtette újjá 126 körül. Megnéztük még a Trevi kutat, a szökőkút három út találkozásánál épült fel, innen származik megnevezése is. Ezután utunk az óváros felé vezetett. Útközben gyönyörű kilátásunk nyílt a Captitólum hegyére is. Ez a legkorábbi időktől fogva Róma egyik legfontosabb tere, bár ez Róma hét dombjának legkisebbike, mégis a város legszentebb helye volt. A napot a Szent

Péter téren zártuk, itt Ferenc pápa tartotta az esti dicséretet. A térre a pápával való találkozás miatt csak nagyon szigorú ellenőrzés mellett lehetett bejutni. Ezt az ellenőrzést a helyi katonák, illetve rendőrök bonyolították le. Ez a találkozás a Szentatyával körülbelül 5 órát vett igénybe.. Kispapunk és kántorunk, Németh Péter bekerült a helyi énekkarba, és nemzetünk himnuszát egy Romániából származó délvidéki kispappal együtt énekelték. Körülbelül 60-70 ezer ministráns volt a téren, amiből 50 ezer német volt, mi magyarok pedig 2 ezren voltunk jelen. Másnap reggel ismét a Szent Péter téren indítottuk a napot és hosszas várakozás után bejutottunk a Szent Péter – bazilikába, ahol jelen volt Szent Péter széke, megnéztük a főoltárt, illetve a baldachint, valamint a sekrestyét, ahol egy névsor áll a falon az eddigi összes pápánkról. A nap folyamán eljutottunk még a Szent Pál bazilikába is, amit Szent Pál apostol sírja fölé emeltek. Miután kigyönyörködtük magunkat a bazilikában, megnéztük még a Colosseumot is. A napot az immár megszokott szentmisével zártuk Rómában. Ez egy különleges szentmise volt, ugyanis az összes magyar ministráns részt vett rajta. (1700-an vettünk részt). Ez volt az utolsó esténk Rómában.

A következő nap Ravenna felé vettük az irányt, hogy a sok kultúra mellett egy kis üdülés is legyen. Útközben még megálltunk Gubbióban szentmisén, és a késő délutáni órákban meg is érkeztünk Ravennába a tengerpartra. Itt kezdetét vette a pihenés és fürdés.

Másnap pedig újult erővel hazafelé vettük az irányt, kisebb – nagyobb pihenőkkel, és pénteken a késő éjjeli órákban épségben haza is érkeztünk.